

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ТРАВЕНЬ, 2025

ШРІ-ЛАНКА — ОСЯЙНА ТА БЕЗСТРАШНА

Батьки Ошана пережили два десятиліття переслідувань,
засновуючи церкви в буддійській твердині

КОЛИ ЙОГО СВІТЛО ВВАЖАЄТЬСЯ ТЕМРЯВОЮ

У Євангелії від Івана 8:12 Ісус сказав: «Я світло для світу». Звичайна реакція занепокоєного світу — протистояти світлу Христа, як темному злу.

Читаючи істинні свідчення віри в цьому бюлетені, будь ласка, подумайте про те, що майже 1000 буддистів були переконані, що роблять добро, жорстоко штурмуючи церкву; вони побили прихожан і встановили ідолопоклонницьку буддистську святиню (с. 2–3). Затьмарені у своєму розумі через закам'янілість своїх сердець, вони вважали світло і правду Христа чимось настільки ганебним і небезпечним, що прагнули їх знищення.

Ми не повинні думати, що занепокоєний світ буде цінувати нас як Його послідовників. Християни зі Шрі-Ланки, Дінеш і Чандра, добре це розуміли, бо ще до навернення у християнство громада уникала їх за те, що вони жили в «домі з привидами». Тепер їх цуруються за Христа. Їхню історію ексклюзивно читайте на нашому сайті!

ПІД ТІННЮ ДЕРЕВА

Подружжя зі Шрі-Ланки пережило два десятиліття переслідувань, щоб заснувати церкву в буддистському оплоті.

Порожня комора, ані крихти хліба й безгрошів'я... Чамінда і Джанані одного дня пішли на прогулянку до сусіднього пляжу, молячись по дорозі. Не встигли вони закінчити молитву, як побачили велику рибу, що плескалася на березі. Відігнавши охочого до їжі собаку, вони з вдячністю дістали свій 13-кілограмовий обід. Сьогодні вони згадують цей випадок як приклад Божого піклування впродовж 19 років протистоянь і переслідувань.

Початок християнського служіння в частині Шрі-Ланки, де домінують радикальні націоналістично налаштовані буддисти, є сміливим актом віри, надто коли він ускладнюється відсутністю належної фінансової підтримки. Але, будучи молодим подружжям, відданим справі проповіді Євангелія, Чамінда і Джанані довіряли Богові та сміливо приймали виклики, що поставали перед ними.

Острівна держава Шрі-Ланка, що розташована біля південно-східного узбережжя Індії, має сильні церкви і богословські навчальні програми, які служать 10 % християнської меншини. Проте 70 % населення сповідує буддизм, а на півдні країни є райони, де переважна більшість буддистів запекло виступає проти християнства; 1988 року там був замучений пастор, який проповідував Євангелію. Саме в цьому регіоні Чамінда і Джанані відчували покликання заснувати церкву.

Буддистські радикали посадили це дерево бодхі, щоб заявити про свої духовні права на землю, призначену для церкви. Буддисти вважають дерева бодхі священними

Населення Шрі-Ланки на 70 % сповідує буддизм, а деякі райони на півдні та сході запекло виступають проти християнства

ЗАЯВИТИ ПРО СЕБЕ

Чамінда, Джанані та кілька їхніх друзів працювали над ремонтом будинку, який, як вони сподівалися, з часом стане їхньою церквою. Але невдовзі після початку роботи натовп із майже тисячі людей рушив вузькою ґрунтовою вулицею до їхнього приміщення. Буддійські монахи закликали мешканців району позбутися сорому від присутності християн у їхній громаді.

Коли натовп зібрався, вони почали руйнувати стіну й ворота по периметру. Проломивши стіну, вони увірвалися на територію. Ці люди побили десятох членів церкви залізними прутами і кулаками, а трьох християн, зокрема й Чамінду, довелося госпіталізувати.

«Я просто намагався втекти, — згадує Чамінда. — Я встиг зачинити двері, але вони виламали двері, зайшли досередини й схопили нас. Вони почали бити і тягнути нас до статуї Будди на розі [вулиці]. Усе моє тіло розпухло з голови до ніг».

Натовп пошкодив стіни, двері та вікна в будинку, а також автомобілі християн, припарковані на ділянці. Коли між нападниками почалася бійка за вкрадені гроші, Чамінді, Джанані та іншим членам церкви вдалося втекти.

Поки християни чекали, коли ситуація заспокоїться, один із буддійських монахів зайшов на територію, щоб встановити буддійську святинку і посадити дерево бодхі, яке є священним у буддійській культурі, тому його не можна зрубувати або викорчувати. Висаджуючи дерево, буддисти стверджували свою духовну владу над землею.

У результаті судового процесу, пов'язаного з нападом на їхню власність, Чамінді і Джанані тимчасово заборонили повертатися на ту територію чи в будинок. Вони також дізналися, що їм заборонено пе-

реїжджати, а це означає, що вони не можуть виїхати в пошуках кращої роботи або за сімейними обставинами на час судового розгляду. Тим часом у будинку оселилися безхатченки з наркозалежністю та кримінальним минулим.

«Судовий процес тривав п'ять років, — розповідає Джанані. — Але ми продовжували своє служіння. Ми молилися, проводили заняття, молитовні зустрічі й недільні богослужіння в нашому [оренованому] будинку». Однак переслідування тривали навіть в орендованому помешканні. «Це було безперервно, — каже Джанані. — Коли ми там жили, щоночі... вони кидали каміння, били машину й розбивали горщики з квітами навколо будинку. Це було нормою».

Незадоволення через занедбану територію та діяльність тих, хто там мешкав, наростало, тому лідери району часто скаржилися владі. Зрештою, ті, хто нападав на християн, попросили залагодити цю справу. Чамінда погодився, здивувавши своїх опонентів-буддистів тим, що відмовився від права на відшкодування завданої їм шкоди.

«Це була чудова можливість, — сказав Чамінда. — Люди з цієї громади не хотіли, щоб ми навіть заходили в цей будинок. Але тепер вони кажуть: "Приходьте і залишайтеся тут". І ми скористалися цією можливістю». Він сказав, що вірить, що це був Божий план, щоб нападники побачили любов Христа в цих обставинах.

Чамінда і Джанані переїхали в будинок через 20 днів після врегулювання справи, але продовжували проводити богослужіння в орендованому будинку, щоб не дратувати сусідів.

Хоча їхні зусилля встановили тимчасовий мир, через два роки, 2012-го, група буддійських монахів знову почала протестувати проти їхньої присутності. Церк-

ва перестала збиратися як велика група, натомість розділилася на п'ять груп, які зустрічалися в різний час і в різних місцях. У якийсь момент група з сорока монахів, серед яких один був із пістолетом, увірвалася в будинок і напала на Чамінду. Вони намагалися висунути проти нього фальшиві звинувачення, але поліція відкинула їх.

Одного вечора група з п'яти молодих людей виламала їхні ворота й зіткнулася на подвір'ї з Чаміндою та двома церковними лідерами. Вони розробили план, щоб звинуватити Чамінду в нападі на іншого молодого чоловіка, який стався раніше того ж дня. Чамінду знову сильно побили, і чоловік потребував медичної допомоги в місцевій лікарні.

За тиждень він отримав повістку з вимогою з'явитися до поліційного відділку. За день до запланованої явки монах пройшовся серед громади з гучномовцем, вигукуючи: «[Пастор] — диявол! Збирайтеся, щоб вигнати його з нашого села!». Більше тисячі людей відгукнулися на його крик і зібралися біля поліційної дільниці, прагнучи без суду і слідства розправитися з Чаміндою.

Але високопоставлений офіцер поліції зателефонував Чамінді й сказав йому не приходити до відділку. І через кілька годин із нього було знято звинувачення.

ЦЕРКВА, ЩО ЗРОСТАЄ

Пізніше того ж 2012 року Джанані народила сина. Малюк, якого назвали Ошан, відповідно до віку не розвивався і не промовляв належних звуків. Незабаром

лікарі визначили, що у нього є неврологічні відхилення, які вони пояснили тривалим стресом, який Джанані переживала внаслідок постійних нападів.

Коли працівник «Голосу мучеників» дізнався про медичні потреби Ошана, він допоміг Чамінді та Джанані знайти методи лікування, які значно покращили стан хлопчика. Ошан активно зростає і розвивався, так само почала зростати й церква.

«Хоча було важко, зараз церква зросла до трьохсот осіб», — каже Чамінда. Громада побудувала церковну будівлю на колись спірній території, а 2024 року вони заснували три нові церкви в цьому районі.

«Усі в місті знають нашу церкву, — усміхається Чамінда, — тому що ми прославилися завдяки переслідуванням. Переслідування не є перешкодою. Вони створили для нас платформу, щоб розповідати про Ісуса більшій кількості людей».

У громаді все ще існують антихристиянські настрої. Скажімо, місто відмовилося прокласти їм дорогу, а місцеві буддисти все ще кидають каміння в їхній будинок. Але завдяки хорошій його репутації Чамінду несподівано попросили стати представником у місцевому комітеті.

Хоча родинний дім і красива церква стоять у тіні дерева бодхі, яке виросло на ділянці після першого нападу, їхня духовна належність очевидна — ця родина і ділянка землі присвячені поклонінню та проповіді Ісуса Христа.

Чамінда, Джанані та їхній син Ошан за вечерю вдома. Будинок був серйозно пошкоджений під час нападу 2005 року, в результаті якого Чамінда і двоє інших християн потрапили до лікарні

ЗЦІЛЕННЯ У ХРИСТІ

Працівник плантації на Шрі-Ланці відчуває на собі силу Христа, яка зцілює, а також переживає переслідування, оскільки є Його послідовником.

Сьогодні кілька рожевих шрамів на руках Банди — останнє нагадування про шкірну хворобу, яка до 2022 року вражала все його тіло.

«Площа ураження була не такою маленькою, як ця, — каже він, показуючи на свої руки. — Воно було... скрізь: у мене в роті, на обличчі... Я відчував сильний біль».

Висипання і виразки перетворилися на відкриті рани, свербіж був надзвичайно сильним, а пересуватися було важко. Він продовжував працювати наглядачем на чайній плантації, маскуючи свій хворобливий стан. Він обмотував свої голі руки бинтами, ховав їх у кишені й доручав одному з трьох своїх синів робити замість нього записи про роботу плантації. Дружина Банди, Раджесварі, годувала його з рук, бо він не міг сам впоратися з прийомом їжі. Йому потрібна була допомога в таких базових речах, як одягання та купання.

«Я страждала, бо Банда був несамолюбивий від болю, — каже Раджесварі. — Він постійно кричав на мене, з ранку до вечора. Він верещав на дітей. Часом я була справді зневірена через слова, які чула [від нього]».

Банда підтримує свою сім'ю та служіння через виробництво кориці

Банда звертався до дерматологів у столиці Шрі-Ланки, Коломбо, але полегшення не настало. Він звертався по допомогу до буддистського храму, де був великим жертводавцем, але нічого не змінилося. Тоді на похоронах він зустрів родича-християнина, який указав йому на єдиного істинного Бога. «Для Бога немає нічого неможливого», — запевнив його чоловік.

Три покоління родини Банди разом відвідали богослужіння, а після нього пастор поговорив із ними і помолився. «Пекучий біль зник, — сказав Банда, — і я подякував Богові за цю першу зустріч».

У міру того, як фізичне зцілення Банди прогресувало, він врешті-решт увірував в Ісуса Христа. Через свою нову віру й читання Біблії, яку йому подарували в церкві, він виявив, що його душа також зцілюється.

Сім'я вирішила йти слідом за Ісусом Христом. І коли вони розповіли про це ченцям в місцевому буддистському храмі, він на позір схвалив їхнє рішення. Здавалося, монах сприйняв це як логічний вчинок: «Цей Бог зцілив вас, тому ви повинні поклонятися йому». Однак він припускав, що їхнє поклоніння християнському Богові буде тимчасовим, тоді як Банда знав, що через віру в Христа він належить Йому назавжди.

Їхній пастор щотижня відвідував їх, навчаючи про християнське життя. Він також заохочував їх ділитися Євангелієм, яке змінило їхнє життя. Це втішення запало Банді й Раджесварі глибоко в серце. Вони навіть відвідали короткий євангелізаційний навчальний табір, рекомендований пастором.

Після закінчення навчання Банда вирішив, що найкращим місцем для проповіді Євангелія буде чайна плантація; він знав, що у бідних робітників на плантації важке життя і що вони потребують Христової надії. «Я хотів поділитися з ними тим, що отримав, — сказав Банда. — Я пішов і почав розповідати їм Євангеліє. Це справді дарувало мені радість і мир».

Банда і Раджесварі продовжували розповідати людям про Христа, і незабаром у їхньому будинку збиралося понад 70 осіб, щоб чути Добру Новину. Пастор приєднався до них на цих зустрічах і навчав людей зі Слова Божого.

Однак, коли Банда і Раджесварі запланували показати фільм «Ісус» у себе вдома, власник ділянки заборонив це і вигнав пастора з села, попри те, що їхній будинок не був розташований на його території. Хоча християнська діяльність дозволена законом Шрі-Ланки, буддистська

більшість часто виступає проти християн у південній частині острова, де живе Банда.

Сповнені рішучості продовжувати свою діяльність навіть без пастора, Банда і Раджесварі й надалі проводили біблійні заняття і богослужіння у своєму будинку. Але однієї ночі, коли на поклоніння зібралося понад 50 людей, власник ділянки попередив монаха храму. Чернець і місцева поліція прийшли до будинку Банди та Раджесварі й сварили їх за християнські зібрання.

«Монах був дуже суворий до нас, казав, що це незаконно, що ми не можемо проводити [християнські богослужіння] в наших будинках, — розповідає Банда. — Я був його головним [донором] у храмі, ...він не хотів мене втратити. Щоб угамувати переполох, поліція заборонила нам проводити такі зустрічі в селі». Багато з тих, хто був присутній на богослужінні, у страху розбіглися, але кілька християн залишилися, щоб поділитися своїми свідченнями з монахом і поліціантами.

Пастор, хоч і не міг більше вести богослужіння в селі, усе одно відвідував Банду й готував його до служіння. А Банда, своєю чергою, наполегливо навчав ново навернених, які збиралися в його будинку. За сім місяців у селі охрестилися 32 ново навернених християнина.

Власник земельної ділянки продовжував чинити спротив, завдаючи Банді дошкульніших ударів. Без попередження він найняв іншого наглядача і залишив Банду без роботи саме тоді, коли його старший син збирався вступати до університету. Щоб вижити, Банда і Раджесварі розпродали сімейні реліквії та коштовності, але за кілька місяців гроші закінчилися.

Тоді пастор Банди зв'язався зі служителями «Голосу мучеників» з ідеєю допомогти Банді продовжити його служіння працівникам плантації. За допомогою все-світнього Тіла Христового Банда зміг придбати обладнання для переробки дорогоцінної кориці та спецій, що вирощуються в цьому регіоні. Друг-християнин навчив його стратегій, які допомогли йому розвинути

свій невеликий бізнес, який тепер підтримує служіння сім'ї в цьому селі.

Банда розповів, що церква змінює місце і час зустрічей, щоб уникнути викриття, також вони не проводять жодних заходів удень. Але їхня праця благословила багатьох у селі. Коли нещодавно робітники, що жили по сусідству, постраждали від сильної повені, Банда і Раджесварі показали їм любов Христа, запросивши багатьох із них до себе додому, поки вони прибирали й відбудовували свої будинки. Бізнес Банди з виробництва спецій приніс кошти, які дозволили їм допомогти своїм сусідам.

Перший урок, який Банда провів у своїй церкві, був про милосердя Ісуса до Закхея. Ця історія мала для нього особливе значення. «Між мною і Закхеєм так багато спільного, — сказав Банда, — і це змінило моє життя». Він використовував цю історію як спосіб заохотити християн дізнатися більше про Ісуса Христа, а потім іти і розповідати іншим про те, що Він зробив для них.

Колишній працівник плантації, який раніше страждав фізично й був зв'язаний ідолопоклонством, тепер служить Тому, Хто зцілив його шрами і звільнив його. «Я довіряю Богові й служу Йому, — сказав Банда, — і це дарує мені радість».

Спочатку Банда поділився Євангелієм з колегами на чайній плантації, знаючи, що вони потребують надії Христа